

Dosarul nr. Ira-1232/2022
(11-20073053-01-Ira-12082022)

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

09 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Nadejda TOMA
Liliana CATAN
Ion GUZUN

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2022, de către avocatul Guțu Tatiana în numele inculpatului

Zmuncilă Vadim XXXXXX, născut la
XXXXXX, domiciliat în satul XXXXXX, raionul
XXXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 01.07.2020-08.02.2022;

Instanța de apel: 04.03.2022-16.05.2022;

Instanța de recurs: 12.08.2022- 09.11.2022.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei (sediul Telenești), din 08 februarie 2022, Zmuncilă Vadim a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264/¹ alin. (4) Cod penal, cu aplicarea art.364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, la 6 (șase) luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a admis cererea acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului Zmuncilă Vadim a cheltuielilor de judecată pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală în mărime de 34 (treizeci și patru, 46) lei.

S-a încasat din contul lui Zmuncilă Vadim, în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime totală de 34 (treizeci și patru, 46) lei, în legătură cu efectuarea acțiunilor de urmărire penală.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, inculpatul Zmuncilă Vadim, la 16 mai 2020, aproximativ la ora 18.10, fără să dețină permis de conducere auto, a condus automobilul de model „XXXXXX” cu n/î XXXX, pe stradă în localitatea XXXXXX, raionul XXXXXX, fiind în stare de ebrietate alcoolică exprimată, conform procesului-verbal de testare alcoolscoptică din 16.05.2020, în prezența a 1,33 mg/l alcool etilic în aerul expirat, ceea ce potrivit art. 134¹² alin. (3) din Cod penal reprezintă stare de ebrietate cu grad avansat.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Zmuncilă Vadim a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod Penal, după indicii calificativi: „Conducerea mijlocului de transport de către o persoană, care se află în stare de ebrietate

alcoolică cu grad avansat, fără să dețină permis de conducere.”

3. Legalitatea și temeinicia sentinței, a fost atacată cu apel de către avocatul Tatiana Guțu în interesele inculpatului Zmuncilă Vadim solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri și aplicarea în privința lui Zmuncilă Vadim a unei pedepse mai blânde sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în limitele prevăzute de art.364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

În motivarea cerințelor sale, avocatul a invocat următoarele aspecte:

- consideră sentința pasibilă casării în latura pedepsei aplicate lui Zmuncilă Vadim, deoarece la individualizarea pedepsei, instanța de judecată trebuia să respecte toate cerințele prevăzute de legea penală ce asigură aplicarea față de inculpat a unei pedepse echitabile, legale și corect individualizate, ori neglijarea acestor criterii constituie temei pentru casarea hotărârii de către instanța ierarhic superioară;

- consideră, că prima instanță corect a ajuns la concluzia despre vinovăția lui Zmuncilă Vadim în comiterea infracțiunii incriminate, or, ultimul a recunoscut integral vinovăția, însă în același timp, pedeapsa aplicată inculpatului este una inechitabilă, reieșind din circumstanțele cazului;

- instanța de fond eronat a individualizat pedeapsa aplicată lui Zmuncilă Vadim fiindu-i stabilită acestuia o pedeapsă prea aspră de 6 luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- instanța de judecată a indicat faptul că, circumstanțe atenuante conform prevederilor art.76 Cod penal, nu au fost stabilite, însă Zmuncilă Vadim a recunoscut integral vinovăția, solicitând până la începerea cercetării judecătorești examinarea cauzei în fond în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, se căiește sincer de cele comise, se caracterizează pozitiv la locul de trai, are la întreținere 4 copii minori, soția fiind în așteptarea celui de al cincilea copil, iar aceste circumstanțe nu constituie altceva decât circumstanțe atenuante pe caz, or, potrivit prevederilor art. 76 alin. (2) instanța de judecată poate considera drept circumstanțe atenuante și alte circumstanțe, neprevăzute la alin. (1), de aceea instanța de fond urma să-i aplice o pedeapsă mai blândă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității;

- în motivarea soluției, instanța de judecată menționează că, inculpatul nu a făcut concluzii reieșind din faptul că nu este prima dată pe banca acuzaților și la 26 mai 2020 repetat săvârșește o infracțiune similară prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, iar la 07.01.2022, ora 11.30, ultimul a fost reținut pentru comiterea unei infracțiuni prevăzute de art.145 alin. (1) Cod penal, fapt confirmat prin mandatul judecătoresc din 08.01.2022. Instanța de judecată precizează faptul că, pedeapsa aplicată inculpatului, reprezintă o consecință juridico-penală a faptelor comise de ultimul, adică o reacție la faptele infracționale date;

- instanța de judecată în motivarea poziției sale a făcut referire la faptul că inculpatul a fost reținut pentru comiterea unei infracțiuni prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal, iar, cauza penală pornită în baza art. 145 alin. (1) Cod penal se află la etapa urmăririi penale, or, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă, or, simpla învinuire nu înseamnă și stabilirea vinovăției și că asupra acesteia se va statonici doar printr-o hotărâre judecătorească definitivă a instanței de judecată, de aceea această mențiune în sentința atacată este irațională.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2022, apelul avocatului Tatiana Guțu în numele inculpatului a fost respins ca nefundat și menținută sentința fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, sentința primei instanțe a fost contestată de către apărător doar în partea stabilirii pedepsei. Examinând materialele dosarului, instanța de apel a ajuns la concluzia că, prima instanță corect a stabilit aspectele de fapt și de drept ale cauzei, pronunțându-se corect asupra acțiunilor imputate inculpatului. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe care au fost administrate și examinate în cadrul ședinței de judecată în prima instanță, și care au fost apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a constatată că, prima instanță corect a examinat și a acceptat cererea inculpatului privind judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, considerând că, din probele administrate rezultă că, fapta imputată inculpatului, este stabilită și există suficiente date cu privire la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, după cum o cer prevederile alin. (4) art. 364¹ Cod de procedură penală, și corect a stabilit starea de fapt.

Verificând aspectele de fapt și de drept la stabilirea pedepsei inculpatului de către prima instanță, instanța de apel a considerat că, instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale și în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Instanța de apel a menționat că pedeapsa penală are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, concretizând dezaprobarea legală și judiciară, atât în ceea ce privește fapta penală săvârșită, cât și în ceea ce privește persoana inculpatului. Pe de altă parte, pedeapsa trebuie să fie astfel individualizată,

încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea pe viitor a săvârșirii unor fapte penale similare. Aprecierea instanței de judecată, că scopul pedepsei poate fi atins și fără aplicarea imediată a acesteia, trebuie să se fundamenteze pe un complex de elemente obiective și subiective, care să conducă la concluzia că scopul pedepsei, poate fi realizat și în acest mod.

Instanța de apel a conchis că la stabilirea termenului pedepsei în privința lui Zmuncilă Vadim XXXXXX, instanța de fond a ținut cont de condițiile de viață ale familiei ultimului și de faptul că inculpatul a fost anterior condamnat și anume:

- prin revendicarea din 20.05.2020, eliberată pe numele lui Zmuncilă Vadim XXXXXX, s-a confirmat ca acesta a fost anterior atras la răspundere penală (f.d.27);

- prin ordonanța procurorului din 25.12.2008, urmărirea penală în privința lui Zmuncilă Vadim, în cauza penală nr.2008350277, pe faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) din Codul penal a fost încetată pe motiv că părțile s-au împăcat (f.d.29);

- potrivit sentinței Judecătorei Telenesti din 02.09.2009, Zmuncilă Vadim a fost condamnat pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264 alin. (2) din Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de 160 ore cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani. (f.d.30);

- conform sentinței Judecătorei Fălești din 18.06.2013, Zmuncilă Vadim a fost condamnat pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264 alin. (4) din Codul penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de 200 ore (f.d.33);

- prin ordonanța procurorului din 29.09.2017, urmărirea penală în privința lui Zmuncilă Vadim, în cauza penală nr. 2017350179, pe faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) din Codul penal a fost încetată pe motiv că părțile s-au împăcat (f.d.34-36);

- prin cazierul contravențional se confirmă că Zmuncilă Vadim în perioada 01.05.2009 - 20.05.2020, a fost supus răspunderii contravenționale în 4 cazuri, dintre care 2 sunt din domeniul transporturilor (f.d.26);

- potrivit caracteristicii eliberate de primăria Negureni, Zmuncilă Vadim se caracterizează pozitiv, încălcări de ordin public nu a comis. Plîngerii împotriva inculpatului nu au fost înregistrate. La fel, se menționează că acesta are la întreținere trei copii minori (f.d.23);

- potrivit certificatelor medicale, Zmuncilă Vadim - la evidența medicilor narcolog și psihiatru nu se află (f.d.24-25);

- în baza alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, se stabilesc noile limite a pedepsei cu închisoarea, în baza art. 264/1 alin. (4) Cod penal, de la 3 luni la 9 luni.

În aceste circumstanțe, instanța de apel a conchis că instanța de fond în mod întemeiat a stabilit pedeapsa lui Zmuncilă Vadim în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal - 6 (șase) luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip

semiînchis, considerând că anume pedeapsa sub formă de închisoare cu executare reală este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunile comise de către inculpat, pedeapsa stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social al faptei comise de către acesta, cât și personalitatea inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel dinainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate.

În acest sens, instanța de apel a notat că, la caz, nefiind admisibilă solicitarea avocatului privind aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, în situația în care în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit faptul că inculpatul Zmuncilă Vadim anterior a comis atât infracțiunii, cât și un șir de contravenții. Inculpatul Zmuncila Vadim a fost condamnat de nenumărate ori pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(2), art.264/1 alin.(4) Cod penal, dar și alte tipuri de infracțiuni, la pedeapsă nonprivativă de libertate cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, astfel acordându-i acestuia șanse de a se corecta la libertate și reintegra în societate, însă Zmuncilă Vadim nu a făcut concluziile necesare.

Astfel, inculpatul Zmuncilă Vadim, deși a fost anterior condamnat pentru infracțiuni similare cu aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității și i s-a acordat acestuia șansa de a se corecta în continuare, fără a fi izolat de societate, inculpatul nu a respectat încrederea ce i s-a acordat, careva concluzii pentru sine nu și-a făcut, nu a pășit pe calea corectării și reeducării săvârșind o nouă infracțiune de conducere a mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și care nu deține permis de conducere.

Mai mult decât atât, s-a confirmat că inculpatul la data de 26 mai 2020 repetat săvârșește o infracțiune similară prevăzută de art.264/1 alin. (4) Cod penal, iar la 07.01.2022, ora 11.30, ultimul a fost reținut pentru comiterea unei infracțiuni prevăzute de art. 145 alin. (1) Cod penal, potrivit mandatului judecătoresc din 08.01.2022.

Instanța de apel a mai menționat, că inculpatul cunoscând despre faptul că este interzisă conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, intenționat și în mod direct a încălcat prevederile legale a Regulamentului Circulației Rutiere și a urcat repetat la volanul automobilului de model „XXXXXX”, în stare de ebrietate cu grad avansat, neavând asupra sa permis de conducere.

Sub acest aspect, inculpatul conștientizând faptul că, conducerea în stare de ebrietate ar putea pune în pericol viața sa și a altor persoane, totuși a urcat la volanul automobilului de model „Land Rover” fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat ori potrivit procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului

de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, din 16.05.2020 constituia 1,33 g/l (f.d. 7-8).

După cum s-a menționat supra, anterior lui Zmuncilă Vadim i s-a acordat șansa de a păși pe calea corectării, totuși, acesta careva concluzii pentru sine nu a făcut, dimpotrivă și-a continuat activitatea infracțională, iar o pedeapsă mai blândă decât cea sub formă de închisoare nu își va atinge scopul, din acest motiv instanța de fond întemeiat a stabilit inculpatului pedeapsa închisorii cu executare pe un termen de 6 (șase) luni.

În acest context, instanța de apel a respins argumentele apelantului precum că pedeapsa aplicată inculpatului este una neechitabilă și instanța de fond în mod eronat a individualizat pedeapsa aplicată lui Zmuncilă Vadim fiindu-i aplicată acestuia o pedeapsă prea aspră 6 luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, or instanța a menționat că o pedeapsă prea blândă va fi apreciată ca o atitudine tolerantă din partea statului a comportamentului prejudiciabil și va diminua încrederea societății în eficacitatea și echitatea sistemului de justiție. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Referitor la cele indicate de apărător că, inculpatul Zmuncilă Vadim are la întreținere 4 copii minori, soția fiind în așteptarea celui de al cincilea copil, iar aceste circumstanțe nu constituie altceva decât circumstanțe atenuante, instanța de apel a notat că, nici în situația în care inculpatul are la educație și întreținere copii minori nu l-au făcut să-și revadă conduita pentru a schimba vectorul acesteia și a deveni un exemplu pentru copiii săi.

Sub acest aspect, instanța de apel a constatat că instanța de fond justificat a conchis că doar o pedeapsă privativă de libertate este echitabilă la caz, care va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane. Prin urmare, pedeapsa stabilită de instanța de fond a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale și corectare a inculpatului.

6. Nefiind de acord cu decizia, avocatul Tatiana Guțu în numele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicitând casarea parțială a deciziei în partea stabilirii pedepsei inculpatului și pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată sau altă pedeapsă non privativă de libertate.

În motivare recurenta a indicat că, în decizie contestată, sunt descrise motivele apărării care au fost invocate în cererea de apel, însă în afară de aceste cerințe, în ședința instanței de apel partea apărării s-a expus și asupra expirării termenului de

atragera a lui Zmuncilă Vădim la răspundere penală și a solicitat instanței de apel încetarea procesului în legătură cu intervenirea termenului de prescripție, însă instanța de apel în decizia adoptată, n-a menționat despre această solicitare a avocatului și nu s-a expus asupra expirării termenului de prescripție și prin acest fapt instanța de apel a admis o eroare gravă de drept care a afectat soluția instanței.

Astfel, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că inculpatul a săvârșit o infracțiune ușoară, care prevede pedeapsa sub formă de închisoare până la 1 an, iar conform prevederilor art. 60 alin. (1) lit.a) Cod penal - persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii unei infracțiuni ușoare au expirat 2 ani, iar în speța s-a stabilit că la data pronunțării deciziei a expirat termenul de 2 ani de atragera a ultimului la răspundere penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Din conținutul recursului declarat, se reține că recurentul invocă temeiul pentru recurs stipulat la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

În esență, criticele recurentului se axează pe ideea că pe lângă motivele invocate în cererea de apel, referitor la individualizarea pedepsei, asupra cărora instanța de apel s-a expus în decizie, în ședința instanței de apel partea apărării s-a expus și asupra expirării termenului de tragere a lui Zmuncilă Vădim la răspundere penală și a solicitat instanței de apel încetarea procesului în legătură cu intervenirea termenului de prescripție, însă instanța de apel în decizia adoptată, n-a menționat despre această solicitare a avocatului și nu s-a expus asupra expirării termenului de prescripție și prin acest fapt instanța de apel a admis o eroare gravă de drept care a afectat soluția instanței.

La acest capitol Colegiul menționează că, potrivit art. 414 alin (8) Cod de procedură penală proces-verbal al ședinței de judecată în instanța de apel se întocmește în conformitate cu prevederile art. 336 Cod de procedură penală.

Conform art. 336 Cod de procedură penală:

- alin. (3¹) *participanții la proces pot solicita instanței să dea citire unor părți din procesul-verbal sau să consemneze în procesul-verbal unele circumstanțe*

examine în cadrul ședinței de judecată pe care le consideră esențiale în soluționarea cauzei;

- alin.(5) Președintele ședinței de judecată, în decursul a 5 zile lucrătoare de la data semnării fixată expres în procesul-verbal, înștiințează în scris participanții la proces despre întocmirea și semnarea procesului-verbal și asigură acestora posibilitatea de a lua cunoștință de procesul-verbal al ședinței de judecată și de a primi copii de pe acesta. Participanții la proces sânt înștiințați în scris despre posibilitatea de a primi copii de pe înregistrările audio și/sau video ale ședinței de judecată;

- alin.(6) în termen de 3 zile lucrătoare de la data anunțării semnării procesului-verbal, participanții la proces au dreptul să formuleze obiecții asupra lui, indicând inexactitățile și motivele pentru care îl consideră incomplet;

- alin.(7) Obiecțiile la procesul-verbal se examinează de către președintele ședinței de judecată care, pentru anumite concretizări, poate chema persoana care le-a formulat. Rezultatul examinării obiecțiilor, în caz de acceptare a lor, se formulează printr-o rezoluție pe textul obiecțiilor, iar în caz de respingere – prin încheiere motivată. Obiecțiile și încheierea asupra lor se anexează la procesul-verbal.

Astfel, potrivit procesului verbal al ședinței de judecată din 16.05.2022 avocatul, neinvocând careva cereri sau demersuri, a susținut poziția sa referitor la apelul declarat, în partea individualizării pedepsei, fără a solicita încetarea procesului în legătură cu intervenirea termenului de prescripție (f.d.128-130). Asupra acestui proces-verbal nu au fost aduse obiecții, în conformitate cu prevederile art. 336 alin. (6), (7) Cod de procedură penală și, astfel, informațiile înserate în actele procedurale vizate sunt prezumate a fi veridice.

Totodată, Colegiul reține că recurentul în recurs face mențiunea că, *potrivit art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal - persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii unei infracțiuni ușoare au expirat 2 ani. Potrivit art.60 alin.(2) Cod de procedură penală, prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată. În speța s-a stabilit că, inculpatul Zmuncilă Vădim la 16.05.2020 comite infracțiunea, iar decizia la caz este pronunțată la 16.05.2022, însă, recurentul, evită faptul că, pentru a conduce la liberarea persoanei de răspundere penală, termenul de prescripție trebuie să curgă nestingherit, să nu intervină anumite acte sau activități care ar readuce în conștiința societății fapta comisă și care, întrerupând cursul prescripției, ar amâna efectele acesteia. Potrivit dispozițiilor alin. (4) al art. 60 Cod penal, prescripția se va întrerupe dacă până la expirarea termenelor prevăzute de lege persoana va săvârși o infracțiune pentru care, conform Codului penal, poate fi aplicată pedeapsa cu închisoarea mai mare de 2 ani. Efectul întreruperii termenului de prescripție constă în aceea că timpul scurs anterior întreruperii se șterge (nu se ia în calcul) și începe*

un nou termen de prescripție. Calcularea prescripției în acest caz începe din momentul săvârșirii infracțiunii noi.

În cazul în care noua infracțiune comisă este o infracțiune ușoară, termenul de prescripție nu se întrerupe.

Din materialele cauzei Colegiul atestă că, inculpatul, în interiorul termenului de prescripție (16.05.2020-16.05.2022) comite o altă infracțiune, fapt confirmat prin încheierea judecătorului de instrucție din 08.01.2022 prin care a fost admis demersul procurorului privind aplicarea măsurii preventive în privința lui Zmuncilă Vadim învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.145 Cod penal. (f.d.83)

Prin urmare, având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar criticele din cererea de recurs înaintate de avocatul Tatiana Guțu în numele inculpatului nu și-au găsit confirmare.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Guțu Tatiana în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2022, în cauza penală privindu-l pe Zmuncilă Vadim XXXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la 22 decembrie 2022.

Președinte

Nadejda TOMA

Judecător

Liliana CATAN

Judecător

Ion GUZUN